

MARTINUS
INSTITUT

Om upphovsrättsmålet

Kommentar från rådet

Innehållsförteckning

1. Information om det pågående upphovsrättsmålet	3
2. Hur förhåller sig Martinus Institut och rådet till kritik?	3
3. Kan andra än Martinus Institut tillvarata ansvaret för Martinus verk?	4
4. Förhåller sig Martinus Institut lojalt gentemot Martinus önskningar?	5
5. Ändrar Martinus Institut i innehållet i Martinus verk?	5
6. Önskade Martinus sitt verk utgivet i den form som förstautgåvan har?	7
7. Är återutgivningarna i överensstämmelse med Martinus gåvobrev och testamente samt Martinus Instituts riktlinjer och stadgar? . . .	8
8. Har intresserade personer tillgång till manuskript och första-utgåvor?	9
9. Är förstautgåvan av Martinus verk ”helig”?	10
10. Kränker Martinus Institut de mänskliga rättigheterna?	10
11. Är försäljningen av piratkopiorna ett uttryck för en verklig efterfrågan av förstautgåvan?	11
12. Bör Martinus Institut värna om sin upphovsrätt genom ett mål i domstol?	12
13. Bör Martinus Institut värna sin ekonomi genom att driva ett mål i domstol?	13
14. Är Martinus Instituts ersättningskrav för höga?	14
15. Ska Martinus Institut tjäna pengar på försäljning av Martinus böcker?	14
16. Vilken syn hade Martinus på lagstiftning och rättsprocesser?	15
17. Står högt utvecklade människor över samhällets lagar?	16
18. Ska Martinus Institut offentliggöra allt?	16
19. Varför kan Martinus Institut inte bara förlåta de lagsökta och avstå från sina krav?	18
20. Skapar Martinus Institut en splittring inom saken?	19
21. Kan Martinus Institut samarbeta med de lagsökta?	20
22. Avslutande anmärkningar	20

1. Information om det pågående upphovsrättsmålet

Kära vänner till Martinus sak,

Martinus Institut har skrivit detta brev, så att de som är intresserade av Martinus sak kan läsa om den rättsprocess som pågår om upphovsrätten till Martinus verk. Saken handlar enbart om att någon har gett ut stora delar av Martinus verk utan att få tillåtelse av Martinus Institut, som ensamt har upphovsrätt till verket.

Som de flesta av er nog känner till, har det i ett antal år funnits en oenighet kring utgivningen av Martinus verk och rätten till denna utgivning. Denna konflikt ledde år 2013 till att rådet såg sig nödsakat att vidta rättsliga åtgärder mot kränkningarna av Martinus Instituts upphovsrätt.

Denna artikel innehåller rådets svar på de lagsöktas påståenden samt några av de frågor och kritiska synpunkter som har ställts av intresserade människor till Martinus Institut som en följd av målet. Våra svar är inte uppställda kronologiskt i den ordning vi har tagit emot frågorna och synpunkterna, utan enligt deras inbördes sammanhang. När målet har avgjorts slutligt av dansk domstol, kommer rådet, som tidigare utlovats, att offentliggöra en detaljerad redogörelse av hela förloppet.

Vi vill gärna göra er uppmärksamma på att en skrift av detta slag ska ses som en osedvanlig, men nödvändig, åtgärd från Martinus Instituts sida, grundat på kränkningarnas karaktär och de skadeverkningar som konflikten fortsätter att förorsaka Martinus sak. Vi upplever bland annat att det har uppstått många missförstånd och myter som det gagnar Martinus sak bäst att få uppklarade.

2. Hur förhåller sig Martinus Institut och rådet till kritik?

Ända sedan Martinus började undervisa och skriva om den andliga vetenskapen, har det funnits kritik. Det framgår bland annat av transkriberingar av inspelningar från rådsmöten med Martinus, att både intern och extern kritik har utgjort en ständig utmaning. I början fanns det till exempel några inom Martinus inre krets som menade att de kunde undervisa i den andliga vetenskapen bättre än Martinus själv. Martinus förhöll sig ofta skriftligt till den dåvarande kritiken, och vi försöker i dag fortsatt att använda Martinus exempel på sakliga och kärleksfulla svar, när vi bemöter kritik.

Under de senaste åren har den externa kritiken mot Martinus Institut och rådet vuxit. Fyra personer som kallar sig "Fyrklövern" har tillsammans med andra oupphörligt beskyllt institutet för en rad handlingar, däribland förfalskning av Martinus verk, illojalitet mot Martinus önskan samt oetiskt och kärlekslöst uppträdande. "Fyrklövern" har själv gett ut och sålt piratkopior av Martinus verk. Då åtskilliga uppmaningar från

rådet om att upphöra med de upphovsrättskränkande aktiviteterna inte hade någon effekt, stämde de fyra personerna av Martinus Institut, och kritiken mot institutet har tilltagit kraftigt i samband med det pågående målet om upphovsrätten.

Kritiken har i hög grad framförts i det offentliga rummet, däribland på privata webbsidor, i sociala medier, i den danska tidskriften *Den Ny Verdensimpuls* samt i form av öppna brev, det vill säga mejl som skickas runt till Martinus Institut och många andra mottagare på en gång. I ett första skede försökte rådet svara avsändaren till de öppna breven och ingående förklara sina beslut. Det har dock inte haft den avsedda effekten. Rådet har lagt ner omfattande resurser på dokumenterade svar, som ofta endast har lett till ytterligare kritik och en förvrängning av det skrivna i nya offentliga debattinlägg. Vi har därför bedömt att det var felaktigt att fortsätta på detta sätt. (Arbetet i rådet är ett frivilligt styrelsearbete som medlemmarna utövar vid sidan av sin vanliga sysselsättning, och även av den anledningen är en prioritering av arbetsuppgifterna viktig).

Rådet har övervägt hur vi bäst kan förhålla oss till kritiker och kritiska synpunkter generellt och har bland annat beslutat följande:

- att undvika att behandla osaklig kritik eller kritik, som inte riktas direkt mot Martinus Institut;
- att undvika att öda resurser på omfattande korrespondens med enskilda personer;
- att undvika offentliga diskussioner i öppna brev, i tidskrifter, på sociala medier och liknande;
- att offentliggöra information av generellt intresse på Martinus Instituts webbplats och i tidskriften *Kosmos*;
- att svara kort på direkta, sakliga frågor och kritik, eventuellt med hänvisning till Martinus Instituts webbplats.

Rådet och Martinus Institut deltar således inte i olika debatter och företräder endast institutets och rådets egen information, däribland den information som återfinns på institutets webbplats.

3. Kan andra än Martinus Institut tillvarata ansvaret för Martinus verk?

Martinus Institut har fått frågan om inte de lagsökta och andra, på samma villkor som Martinus Institut, kan tillvarata ansvaret för Martinus verk och alltså likaväl som institutet ge ut verket.

Martinus överlät med sitt testamente från den 10 juni 1980 och genom sitt gåvobrev den 18 juni 1980 alla rättigheter till sitt verk till Martinus Institut. Varken gåvobrev, testamente eller någonting annat lämnar möj-

lighet för att dessa rättigheter kan överlåtas till andra. Det är således Martinus Institut som suveränt har ansvaret för att bevara verket och ge ut verket på ett betryggande sätt. Detta preciserar Martinus på ett styrelsemöte den 6 januari 1981:

"[...] Men själva centrum, böckerna, det är ju det viktigaste. Styrelsen finns ju så att säga i mitt ställe. Nu är jag en garanti för böckerna och för analyserna. Nu övergår det alltså till styrelsen, som vore det deras verk som ges ut. De slår vakt om att det inte finns någon som förvanskar dem eller stjälar från dem. De slår vakt om att allt går till på rätt sätt och att de återges korrekt. Det ska styrelsen ombesörja. De är verkets väktare. De är den fasta punkten för det hela. Och de är den fasta punkten för själva institutet. Och på det hela taget den fasta punkten för saken i hela världen. [...] Vi måste ha kontrollen i världen. Vi måste ha rätten här. Förläggarna måste vända sig hit. Jag menar inte att folket därute ska ha rätt till – de ska alla vända sig hit angående utgivning av böcker."

4. Förhåller sig Martinus Institut lojalt gentemot Martinus önskningar?

Åtskilliga intresserade personer har ifrågasatt om Martinus Institut och rådet förhåller sig lojalt gentemot Martinus önskningar.

Martinus gåvobrev, Martinus Instituts riktlinjer, syftesparagraferna i stadgarna för institutet samt protokollförda beslut från styrelsemöten där Martinus deltog, utgör de samlade riktlinjer som rådet och medarbetarna på institutet arbetar efter. Därutöver har det för institutets olika arbetsområden utarbetats särskilda procedurer och manualer, som tar sin utgångspunkt i dessa samlade riktlinjer.

Samtliga anställda och frivilliga på institutet är starkt engagerade när det gäller att lojalt följa alla Martinus önskningar som formulerats i riktlinjerna. Att följa dessa är även ett krav från Martinus Instituts sida gentemot var och en av medarbetarna. Institutet gör således allt som står i dess makt för att förhålla sig lojalt gentemot Martinus önskningar.

5. Ändrar Martinus Institut i innehållet i Martinus verk?

De fyra lagsökta har under målet påstått att Martinus Institut i återutgivningarna av Martinus verk har företagit rättelser och ändringar, som leder texten bort från originaltexten. Därmed har de anklagat institutet för att förfalska Martinus verk och handla i strid med institutets egna stadgar. De har försökt legalisera sina upphovsrättskränkande aktiviteter, då de har påstått att när institutet inte ger ut "originaltexten" eller "den äkta varan" (som de menar är förstautgåvan av verket), har de själva varit moraliskt berättigade att göra det.

De lagsöktas påståenden mot Martinus Institut angående förfälskning av verket underkändes av Københavns Byret (Köpenhamns tingsrätt), liksom även deras påstående om en ”moralisk rätt” till utgivning underkändes. Samtliga påståenden av Martinus Institut godkändes av rätten. Se Københavns Byrets dom här: http://www.martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/Information_fra_raadet/Byretsdommen-2014-12-11.pdf

De lagsökta har under målet inte kunnat dokumentera att Martinus Institut skulle ha skapat fel i de nya utgåvorna i förhållande till förstautgåvorna. De enda ”fel” som de har försökt påvisa är följande: en oförändrad användning av det danska ordet ”pinlig” i texten som uppdaterats med nya rättstavningsregler, en korrigering av det danska ordet ”mineralier” till ”mineraler” på grund av nya rättstavningsregler samt ett borttagande av en ordlista med förklaringar av främmande ord längst bak i del 1 av den danska utgåvan av *Livets Bog*. Dessa ändringar skulle enligt de lagsökta vara exempel på att ”innehåll av avgörande betydelse går förlorat”, och att ”textens betydelse ändras”.

Därutöver har de påstått att Martinus Institut har företagit ca 240 000 ändringar i den danska utgåvan av *Livets Bog*. Detta är inte korrekt. Martinus Institut har företagit en uppdatering av den danska utgåvan av *Livets Bog* på grund av nya rättstavningsregler, där exempelvis danska ord som ”skulde” har rättats till ”skulle”, substantiv stavas med små begynnelsebokstäver och ”aa” har ändrats till ”å”. Martinus Institut be-skylldes för att med denna rättstavningsmässiga uppdatering ha ändrat i verket och skapat sin egen tolkning.

De rättstavningsmässiga rättelserna ändrar inte på något sätt innehållet i texten. De lagsökta har inte heller, varken före eller under målet, gett någon förklaring eller en logisk grund till vilken innehållsmässig skillnad det skulle finnas mellan en gammal och en ny rättstavning, exempelvis i ord som skrivs med ”aa” respektive ”å” eller i substantiv som skrivs med stor eller liten begynnelsebokstav. Det har framförts att alla rättelser i sin helhet har ändrat verkets ”språkdräkt”, men vad detta närmare betyder, eller vilken förståelsemässig konsekvens det skulle ha för läsningen av verket, har inte klargjorts.

Som nämnts ovan, underkändes samtliga påståenden av de lagsökta av Københavns Byret, och rådet kommer i den kommande redogörelsen att ytterligare dementera att det skulle röra sig om innehållsmässiga ändringar av verket.

Efter målet i Københavns Byret har det i det offentliga rummet framkommit nya påståenden om betydelsebärande ändringar av Martinus verk. Dessa nya påståenden har inte riktats direkt till Martinus Institut, varför vi inte kan kommentera dem, men generellt kan vi ändå säga att ingen av dessa ändringar kan dokumenteras som ändringar av innehållet i verket. Det handlar huvudsakligen om missförstånd gällande korrigeringar av

sättningsfel, som har företagits helt i överensstämmelse med Martinus önsknings.

Följande exempel på kritik av en rättelse har riktats direkt till Martinus Institut: I den danska utgåvan av *Livets Bog*, del 1, st. 109, har ordet ”frihed” ändrats till ”fritid” i återutgivningen. Det framgår emellertid av rättelselistan i den danska utgåvan av *Livets Bog*, del 1, som återfinns på institutets danska webbplats under fliken *Værket > Værkets udgivelse > Rettelseslister og retningslinjer*, att korrigeringen leder återutgivningens text tillbaka till originaltexten i det av Martinus maskinskrivna originalmanuskriptet [hädanefter: manuskriptet].

Om man läser rättelselistan, som har delats upp i fyra spalter – textstycke, texten före ändringen, texten efter ändringen, samt rättelseår) – kan man i stycke 109, i mitten, se att det i den tidigare utgåvan har stått ”frihed”. Men i manuskriptet står det ”fritid”. I den fjärde spalten kan man se att institutet år 2003 beslutade att ändra ”frihed” till ”fritid” i enlighet med manuskriptet. Rättelsen leder alltså inte texten bort från, utan tvärtom tillbaka till originaltexten.

Vid återutgivningen av ett så stort verk som den danska utgåvan av *Tredje testamentet* kan det naturligtvis uppstå fel. Vi har till exempel just gått igenom de danska utgåvorna av *Logik* och *Bisættelse* (sv. *Bisättning*) för att ge ut dem igen under 2016, och har rättat tillbaka några fel som uppstod i samband med 1989 års utgivning.

Sakliga påpekanden om eventuella fel, som riktas direkt till Martinus Institut, är vi alltid intresserade av – och tacksamma för.

6. Önskade Martinus sitt verk utgivet i den form som förstautgåvan har?

Det har i samband med utgivningen av piratkopiorna påståtts, att Martinus önskade att hans verk skulle bevaras och publiceras oförändrat, exakt i den form som förstautgåvan har. Detta påstående har man försökt underbygga med att Martinus skulle ha sagt att ”det inte får rättas ett komma”. Denna påstådda utsaga har inte dokumenterats, liksom det inte heller har dokumenterats i vilken kontext utsagan eventuellt skulle ha framförts av Martinus.

Då Martinus själv har gett ut nya korrigerade utgåvor efter förstautgåvan, finns det inga belägg för att tro att han önskade att förstautgåvorna skulle ges ut igen.

Utöver att, som nämnts ovan, ställa förstautgåvorna till förfogande på webbplatsen, har Martinus Institut redan år 2009 officiellt informerat om att man kommer att överväga en återutgivning om det finns en tillräcklig

efterfrågan. Institutet har emellertid inte sett någon efterfrågan som vid någon tidpunkt har kunnat berättiga en återutgivning av förstautgåvan.

7. Är återutgivningarna i överensstämmelse med Martinus gåvobrev och testamente samt Martinus Instituts riktlinjer och stadgar?

Det har ifrågasatts om Martinus Institut håller sig inom ramarna för Martinus gåvobrev och testamente samt institutets riktlinjer och stadgar, när det återutger Martinus verk.

Som nämnts i avsnitt 4, utgör Martinus gåvobrev tillsammans med Martinus Instituts riktlinjer och stadgar grundvalen för institutets arbete. Martinus skrev i sitt gåvobrev till Martinus Institut att "Överlåtelsen omfattar rätten att använda mina arbeten, på det sätt som upphovsrätten normalt ger innehavaren rättigheter till." Reglerna för upphovsrätten återfinns i upphovsrättslagen. Institutets praxis med att rätta stav-, sättnings- och tryckfel, uppdatera rättstavningen och utarbeta rätteliselistor och fotnoter faller helt inom denna ram. Gåvobrevet kan läsas här: http://www.martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/Gavebrev_1980.06.18.pdf

Det är rådets värdering att gåvobrevet utgör det viktigaste dokumentet om behandlingen av Martinus verk. Tillsammans med de övriga riktlinjerna innehåller gåvobrevet det tydligaste uttrycket för Martinus önskinningar, och det är samtidigt det sista dokumentet av denna art som han efterlämnade.

Det står i Martinus Instituts riktlinjer, som är godkända av Martinus, att utgivningen av verket ska "[...] ske i en betryggande form" och det specificeras med detta "[...] att det inte [får] företas ändringar i innehållet". Det betyder att det till exempel inte får tas bort eller tillföras ord, och ordföljden inte får ändras. Men det betyder inte att Martinus Institut inte får rätta fel eller uppdatera rättstavning eller liknande. Riktlinjerna för Martinus Institut (och de på dessa grundade stadgar) formulerades som en följd av de rådsbeslut som protokollförts under Martinus livstid. I dessa protokoll kan man bland annat finna beslut som dessa: "bortsett från uppenbara tryckfel (t.ex. invidid – individ) får det inte ändras i verken" (styrelseprotokoll 706, den 16 mars 1976), samt "Originalmanuskripten är de autentiska texterna. Eventuella fel i böckerna i förhållande till dessa original ska rättas" (styrelseprotokoll 708, den 30 mars 1976).

Martinus Institut får inte ändra *innehållet* i Martinus verk, men däremot gärna verkets *form*, när det sker på ett betryggande sätt. Formen på verket utgörs till exempel av typsnitt, paginering och rättstavning. Martinus Institut kan således ge ut det ursprungliga innehållet och de ursprungliga orden enligt den nu gällande rättstavningen, liksom verket

i övrigt kan ges ut på andra språk. Härtill kan konstateras att vid studier av översättningar till andra språk kan man inte uppleva någon skillnad i texten, vare sig den är översatt från en ny eller gammal rättstavning, lika lite som man till exempel kan uppleva någon skillnad vid högläsning av texten med gammal respektive ny rättstavning (man kan vid högläsning exempelvis inte höra om substantiv har stavats med stor eller liten begynnelsebokstav, eller om man använder stavningen "aa" eller "å"). När man inte kan uppleva någon skillnad, kan det heller inte röra sig om innehållsmässiga ändringar.

Martinus Institut ger ut Martinus verk utan att ändra i dess innehåll. Språkgruppen (som består av fyra personer, däribland två från rådet) sörjer för att texten är i överensstämmelse med Martinus önskningsar. När verket ska återutges, går man grundligt igenom texten för att finna sättnings- och tryckfel som uppstod genom den äldre trycktekniken, och alla tidigare rättelser mellan de gamla utgåvorna registreras. De rättelser och ändringar som Martinus löpande företog före en återutgivning av verket, bevaras. Man letar rätt på skillnader mellan manuskriptet och förstautgåvan, så att sättningsfel m.m. kan korrigeras i förhållande till manuskriptet. Språkgruppen använder sig av modern informationsteknologi, så att de nya utgåvorna i högre grad än någon tidigare utgåva avspeglar originalverket (*manuskriptet och Martinus egna efterföljande rättelser i senare utgåvor*), ord för ord. Se språkgruppens "Orientering om udgivelse af Martinus' værk" här: [http://www.martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/Diverse/Orientering om udgivelse af Martinus vaerk 2014-08-08.pdf](http://www.martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/Diverse/Orientering_om_udgivelse_af_Martinus_vaerk_2014-08-08.pdf)

Arbetet med återutgivningarna sker i full överensstämmelse med Martinus Instituts riktlinjer och stadgar, då Martinus samlade verk bevaras innehållsmässigt oförändrade, som de föreligger från hans hand, och därmed "publiceras i en betryggande form". Arbetet sker vidare i full överensstämmelse med Martinus gåvobrev och testamente, då det sker helt i överensstämmelse med den danska upphovsrättslagen.

8. Har intresserade personer tillgång till manuskript och förstautgåvor?

Det har ifrågasatts om det är tillräckligt att rättelselistorna återfinns på Martinus Instituts webbplats. Vi kan upplysa om att rättelselistorna inte är det enda som intresserade personer har tillgång till, när det gäller texterna före den senaste återutgivningen. Både Martinus manuskript och förstautgåvan av *Livets Bog* har sedan år 2009 funnits fritt tillgängliga på Martinus Instituts webbplats. Den som är intresserad av att studera dessa texter, har således fri tillgång till dem.

9. Är förstautgåvan av Martinus verk ”helig”?

De lagsökta framförde under målet påståendet att själva texten i förstautgåvan av Martinus verk var en ”helig text”, och att de genom att tillgängliggöra denna text ville skydda människors rätt att utöva sin religion.

Inte vid någon tidigare tidpunkt i den fleråriga process som ledde fram till målet i domstol, har begrepp som ”heliga texter”, ”heliga böcker” och religions- och yttrandefrihet använts av de lagsökta som motivering för att ge ut verket utan tillstånd. (Överlag har huvuddelen av argumenten för en piratutgåva först framkommit under och efter målet i Københavns Byret, och Martinus Institut har aldrig mottagit dessa argument direkt.)

På en fråga från de lagsöktas advokat har Martinus Institut framfört att det inte har till uppgift att definiera om Martinus verk är ”heligt” eller inte. Institutet har inte auktoritet att företa en sådan definition. Vi kan enbart hänvisa till de stycken i Martinus verk, där han själv yttrar sig om ämnet. Otaliga passager i verket pekar på att Martinus inte såg sitt verk som heligt i traditionell bemärkelse, däribland att verket inte ska dyrkas på ett religiöst sätt, utan i stället utforskas som en andlig vetenskap.

Martinus återutgav, som tidigare nämnts, själv sitt verk. Dessa utgåvor hade korrigerats i förhållande till förstautgåvan, vilket understryker att Martinus inte menade att förstautgåvan hade en särstatus och av den anledningen var ”helig”.

Vi vill gärna ta tillfället i akt att dementera de påståenden som är i omlopp om att Martinus Institut eller rådet under målet, eller i andra sammanhang, skulle ha sagt att Martinus verk *inte* är heligt. Vi har endast sagt att vi inte har befogenhet att uttala oss om detta, och att Martinus Institut i övrigt är ganska oeniga om den utläggning som de lagsökta och deras advokat har framfört, och därför inte har kunnat bekräfta denna vare sig under målet eller efter detta. I den kommande redogörelsen kommer hela ämnet att behandlas grundligt.

10. Kränskränker Martinus Institut de mänskliga rättigheterna?

De lagsökta har under målet och senare påstått, att när Martinus Institut inte ger ut förstautgåvans ”heliga text” i bokform, hindras religiösa människor från att få tillgång till texter som är avgörande för utövandet för deras religion. Detta framgår av de lagsöktas processskrift A, som innehåller de lagsöktas påståenden mot Martinus Institut. Med detta har de lagsökta försökt leda målet bort från en rent upphovsrättslig fråga till en fråga om religionsfrihet och yttrandefrihet.

De lagsökta åberopade rätten om frikännande under hänvisning till att det var i strid med de mänskliga rättigheterna att anse deras handlingar för lagstridiga. De hänvisade till den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter, som kan medföra en begränsning av upphovsrätten, om

begränsningen följer ett legitimt syfte och är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle. De lagsökta påstod att deras handlingar var legitima och nödvändiga och att de genom att påta sig en ”moralisk förpliktelse” att ”tillgängliggöra det oförändrade källmaterialet”, som ”Martinus Institut vägrar att ge ut”, hade vunnit en ”moralisk rätt” till verket och ”rätt” att ge ut det. Samtliga påståenden av de lagsökta underkändes av Københavns Byret, däribland att Martinus Institut skulle ha undergrävt religionsfriheten och yttrandefriheten och härigenom kränkt de mänskliga rättigheterna.

Martinus Institut mottar löpande positiv återkoppling på de senaste utgåvorna av verket. Att en mindre grupp intresserade människor eventuellt har en förkärlek för förstautgåvan, av religiös eller annan art, kan inte förplikta Martinus Institut att prioritera ett nytryck. Skulle det emellertid uppstå en tillräckligt stor efterfrågan, kommer institutet naturligtvis gärna att överväga detta. Till dess är förstautgåvan och manuskriptet, som nämnts ovan, tillgängliga på Martinus Instituts danska webbplats för forskningsmässiga eller andra syften.

11. Är försäljningen av piratkopiorna ett uttryck för en verklig efterfrågan av förstautgåvan?

De lagsökta har dessutom motiverat sin försäljning av piratkopior med ett påstående om att det finns en stor efterfrågan av just förstautgåvan, som Martinus Institut inte tillmötesgår. Som en konsekvens av detta har det påståtts gentemot Martinus Institut att om institutet självt hade efterkommit denna efterfrågan, hade målet i domstol kunnat undvikas.

Utöver att, som nämnts ovan, ställa förstautgåvorna till förfogande på sin webbplats, har Martinus Institut redan år 2009 officiellt informerat om att man kommer att överväga en återutgivning om det finns en tillräcklig efterfrågan. Den breda debatten om förstautgåvan uppstod först efter att piratkopiorna kom ut på marknaden år 2010, och det har generellt sett endast riktats mycket få förfrågningar angående förstautgåvan till Martinus Institut.

De lagsöktas försäljning av piratkopior till en spottstyver kan således inte sägas vara en dokumentation av en verklig efterfrågan efter förstautgåvan. Det tycks framgå av omständigheterna att ”utgivarna” själva har skapat en konstgjord efterfrågan, dels genom en falsk marknadsföring av sina utgåvor som den enda ”äkta varan”, däribland ett misstänkliggörande av Martinus Instituts utgivningar, dels genom att erbjuda sin utgåva för en spottstyver.

Det bör nämnas att det danska Åndsvidenskabsforlaget, som är en part i målet, år 2011 paradoxalt nog ger ut de danska utgåvorna av *Bisættelse* och *Logik* som inskannade kopior av andrautgåvorna.

Det ska dessutom nämnas att piratkopiorna av den danska *Det Evige Verdensbillede*, del 1–3, ges ut av de lagsökta under förespegling att det är en faksimilutgåva (en inskannad kopia) av förstautgåvan. Boktekniskt sett rör det sig dock om en helt ny utgåva och inte om en kopia av förstautgåvan, då alla symboler har återkolorerats och färgkorrigerats. Det påstås till och med att de nya färgerna är korrekta. Enbart Martinus Institut är dock i besittning av originalsymbolerna med de tillhörande korrekta färgerna. De lagsöktas påstående om att det danska Åndsvidenskabsforlaget ger ut förstautgåvan (som de kallar ”det oförändrade källmaterialet”) är alltså vilseledande i samband med piratutgivningen av de danska utgåvorna av *Logik*, *Bisættelse* och *Det Evige Verdensbillede*, del 1–3, och dessa utgivningar strider därmed också mot de lagsöktas egen formulerade moraliska legitimering av sina upphovsrättskränkande utgivningar, nämligen att dessa har företagits för att tillgängliggöra förstautgåvan, när Martinus Institut ”nekar till att utge” denna.

Slutligen ska det sägas att målet i domstol möjligtvis inte hade kunnat undvikas, även om de lagsökta inte hade piratkopierat Martinus verk. Målet behandlade nämligen även en förfalskning av Martinus verk i form av det danska så kallade *Thorell-manuskript*, som år 2009 offentliggjordes på en av de lagsöktas webbplatser och därefter trycktes och såldes som ett originalverk av Martinus. Som information framgår det otvetydigt av domen i Københavns Byret att *Thorell-manuskript* är en förfalskning av Martinus verk, och det avvisades för övrigt redan av Martinus. Vi kommer att fördjupa detta ämne i den kommande redogörelsen om målet.

Rådet önskar inte att gå in i närmare överväganden om de lagsöktas motiv för sina handlingar, men med utgångspunkt i det ovanstående, ser vi det som osannolikt att de endast skulle ha drivits av en reell önskan om att tillgängliggöra ”oförändrat källmaterial”.

12. Bör Martinus Institut värna om sin upphovsrätt genom ett mål i domstol?

Martinus Institut har kritiserats för att driva ett mål i domstol, då man menar att Martinus var emot att driva rättsprocesser, samt att rättsprocesser är kärlekslösa och strider mot institutets syfte.

Efter en långvarig process under åren 2010–2013, där Martinus Institut förgäves bad de involverade att upphöra med sina kränkningar av institutets upphovsrätt i form av en piratutgivning av nästan hela Martinus verk, var det rådets bedömning att det var nödvändigt att driva ett mål i domstol.

Då Martinus överlät sin upphovsrätt och alla rättigheter till sitt verk till Martinus Institut, förpliktades institutet samtidigt att handha de överlåt-

na rättigheterna och beskydda verket – både enligt Martinus önskingar och enligt den danska upphovsrättslagen.

Om Martinus Institut inte reagerar konsekvent mot kränkningar av sin upphovsrätt, finns det en risk för att institutet i juridisk mening skulle kunna förlora sin befogenhet till att förhindra framtida upphovsrättskränkningar. Ett bristande ingripande i tid skulle således vara oansvarigt, då det i verkligheten skulle kunna medföra att Martinus Institut i framtiden inte kan förhindra att andra personer ändrar i och förfalskar verkets innehåll och ger ut det som Martinus ord. Just en sådan kränkning av upphovsrätten ingår, som nämnts ovan, i det pågående målet, då det så kallade *Thorell-manuskript* är en förfalskning av Martinus verk.

Därutöver ska det påpekas att det är viktigt att stadfästa att det är Martinus Institut som har upphovsrätten i förhållande till internationella publiceringar, däribland publiceringar via bokportaler på internet. Om det förekommer upphovsrättskränkande utgivningar, och det inte framgår tydligt att Martinus Institut har upphovsrätten, finns det en stor risk för att utländska förlag, däribland bokportaler som Amazon och dylika, inte kommer att acceptera Martinus Instituts utgåvor.

Om Martinus Institut inte reagerar på ett ”juridiskt passande” sätt mot upphovsrättskränkningar, kan man alltså riskera att institutets syfte vad gäller internationell publicering inte kan uppfyllas.

Martinus Instituts upphovsrätt vad gäller de danska utgåvorna löper ut år 2051, men till dess är det institutets plikt att värna om sin upphovsrätt och undvika att den undergrävs. Det är viktigt att läsare i framtiden vet att originalverket finns på Martinus Institut och att institutet garanterar verkets äkthet. Om rätten till utgivning skulle spridas ut, kan institutets auktoritet försvagas, varvid framtidens människor inte får samma möjlighet att lokalisera var de kan få ”den äkta varan”, där även de autentiska elektroniska utgivningarna återfinns.

13. Bör Martinus Institut värna sin ekonomi genom att driva ett mål i domstol?

Det har ifrågasatts om Martinus Institut ska värna sin ekonomi genom att driva ett mål i domstol, däribland om institutet kan tillåta sig att kräva ersättning för förlorade intäkter samt för rättegångskostnader. De lagsökta upplyser om att de inte har tjänat några pengar på försäljningen av sina piratkopior, och det har bland annat av denna anledning uppstått en uppfattning om att det är orimligt att Martinus Institut kräver ersättning.

Det kan dokumenteras att upphovsrättskränkningarna har skadat Martinus Instituts ekonomi bland annat på grund av förlorade intäkter av bokförsäljning. Utöver att skydda sin upphovsrätt är det också institutets

plikt att skydda sin ekonomi, inkluderande intresserade människors gåvor och bidrag. Martinus Instituts avsikt med målet har, utöver beskyddandet av den juridiska upphovsrätten, således också varit att säkra sina intäkter i framtiden samt att söka ersättning för de nuvarande förlusterna.

Då alla andra möjligheter att stoppa kränkningarna och deras skadeverkningar var uttömda, såg Martinus Institut det som sin enda möjlighet, och som sin plikt, att gå den rättsliga vägen för att skydda verket och säkra sin ekonomi.

14. Är Martinus Instituts ersättningskrav för höga?

Det har framförts kritik mot uträkningen av förluster i samband med ersättningskravet. Uträkningen tar sin utgångspunkt i de lagsöktas egna upplysningar till Københavns Byret om omfattningen av sin försäljning och distribution av piratkopior. Det slutgiltiga ersättningskravet utgör endast ca 13 procent av den uträknade förlusten av intäkterna och inkluderar övriga krav på en rimlig compensation, ersättning för ytterligare skador och gottgörelse. Då de lagsökta inte har önskat en förlikning, är det hädanefter uteslutande upp till domstolen att fastställa ersättningens slutgiltiga belopp.

Då den ekonomiska frågan ännu inte är färdigbehandlad i Københavns Byret, har vi inga ytterligare kommentarer till detta nu. I rådets kommande redogörelse kommer ämnet att behandlas mera utförligt.

15. Ska Martinus Institut tjäna pengar på försäljning av Martinus böcker?

Som nämnts ovan, har de lagsökta framhållit att deras piratkopior har sålts utan förtjänst, "non profit". Martinus Institut har i förlängningen av detta kritiserats för att sälja böcker med vinst. Det tycks ha uppstått en uppfattning att det inte är i överensstämmelse med Martinus önskningar och sakens anda, att institutet säljer böckerna med förtjänst. De lagsökta har till och med argumenterat för att deras "non profit-modell" är ett uttryck för en högre moral än Martinus Instituts linje.

Martinus har aldrig anfört att hans verk ska delas ut gratis eller säljas till underpris, utan uteslutande "att böckerna ska vara så billiga som det över huvud taget låter sig göras. Det ska inte tjänas några pengar på det, men självfallet ska det gå runt".

Dessa uttalanden har tolkats som att Martinus Institut inte ska ha ett överskott på sin bokförsäljning, och inte, som lagen för övrigt kräver vad gäller fonder som säljer böcker i större omfattning, vara en vinstdrivande fond. Men denna tolkning är inte i överensstämmelse med Martinus önskningar för sitt verk eller sitt institut, då han till exempel i "Takkebrev",

oktober 1980, skrev att ”Utgivningen av böckerna ska efter hand medverka till att institutet ekonomiskt kommer att bära sig självt [...]”.

Det var Martinus önskan att Martinus Institut suveränt ska stå för utgivningen av verket, och att intäkterna från försäljningen av detta ska täcka utgifterna för institutets aktiviteter och drift.

Martinus Institut och rådet strävar efter att efterleva samtliga Martinus önskningar, även hans önskningar om ett ekonomiskt bärkraftigt institut, som självt kan finansiera sina stadgebestämda aktiviteter, som just förutsätter ett lämpligt rimligt överskott på bokförsäljning m.m.

Problematiken kring Martinus Instituts ekonomi och intäkter på böckerna kommer också att fördjupas i den kommande redogörelsen.

16. Vilken syn hade Martinus på lagstiftning och rättsprocesser?

Det har påståtts att Martinus var konsekvent emot rättsprocesser, och att driva ett mål i domstol är illojalt mot Martinus önskningar och dessutom i strid mot Martinus Instituts huvudsyfte: ”Utveckling av andlig frihet, tolerans, humanitet och kärlek till alla levande väsen.” Martinus Institut har i förlängningen av detta anklagats för att agera enligt ”den gamla världsimpulsen” och skapa ofred inom Martinus sak genom att driva ett mål i domstol mot de fyra personer som har kränkt institutets upphovsrätt.

Det är riktigt att Martinus i princip inte önskade rättsliga processer (”vi ska komma bort från rättsliga förföljelser”) och menade att man ska försöka lösa konflikter genom att göra upp i samförstånd. Martinus var dock själv involverad i flera rättsprocesser. Om detta kommer närmare information i rådets kommande redogörelse.

Martinus menade för övrigt att man – utan undantag – ska följa alla gällande lagar och regler i samhället (se till exempel småboken *Julevangeli*, kap. 19). Martinus var själv mycket noga med att institutets aktiviteter var i överensstämmelse med gällande lagstiftning.

Martinus betraktade straffelementet i lagstiftningen som primitivt, men andra element i lagstiftningen, såsom de beskyddande och preventiva, betraktade han som uttryck för en växande humanitet och som helt nödvändiga i det nuvarande kultursamhället. Martinus menade således att det moderna rättssystemet har olika facit och på samma gång är uttryck för både ”den gamla” och ”den nya världsimpulsen”.

I samband med lagstiftningen om upphovsrätt betonade Martinus att Martinus Institut ska värna om sin upphovsrätt till verken. Till exempel kan man hitta följande uttalande av Martinus i en transkribering av en bandinspelning från rådsmötet den 5 februari 1974: ”Användningen av

vår litteratur måste vi ha rätten till. Där måste vi värna om rätten, annars vet man aldrig vad som sker med det hela.”

Vi hänvisar i detta sammanhang även till två brev av Bertil Ekström, skrivna på uppmaning av Martinus och underskrivna av Martinus. Brevet visar Martinus reaktion på en aktuell kränkning av upphovsrätten under hans samtid. Brevet kan läsas här: http://www.martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/Information_fra_raadet/1979_Martinus_Institut.pdf

17. Står högt utvecklade människor över samhällets lagar?

Martinus skrev, till exempel i *Livets Bog*, del 5, st. 1882, att högt utvecklade människor (här I-människor) ”står högt över det juridiska rättsväsendet, dess lagar och förordningar”.

Det har utifrån detta framförts att ”civil olydnad” (att överträda lagen med hänvisning till moraliska värderingar) är berättigat när det tjänar ett högre syfte. De lagsöktas piratkopiering och distribution av Martinus verk skulle med hänvisning till ett ignorerat religiöst behov av ett nytryck av förstautgåvan just vara ett exempel på ett sådant moraliskt berättigande till att stå ”högt över det juridiska rättsväsendet”. Varken Københavns Byret eller rådet erkänner berättigandet av ”civil olydnad” i detta sammanhang, och dessutom förefaller hela tankegången om att stå över lagen långt från Martinus faktiska poäng med det ovannämnda citatet, nämligen att den högt utvecklade människan rutinmässigt följer samhällets lagar, och därutöver följer livslagarna, som kräver ett fullständigt humant uppträdande präglad av kärlek mot sin nästa. Att ”stå högt över det juridiska rättsväsendet” betyder alltså inte att man gör mindre än, utan tvärtom mer än vad samhällets lagar kräver.

18. Ska Martinus Institut offentliggöra allt?

Martinus Institut har fortfarande en del material liggande, som passar sig för utgivning. Vi arbetar löpande med att förbereda materialet för utgivning till glädje för intresserade läsare. Under en rad år spelades styrelsemötena, ”förmötena”, in på band, för att detta material skulle kunna utgöra basen för en ”samarbetsstruktur”. Under dessa förmöten har många intressanta ämnen belysts, och Martinus Institut vill gärna samla dessa ämnen i en utgivning.

Nyligen har en av de lagsökta offentliggjort förtroliga transkriberingar från rådsmöten på sin egen webbplats. Hur det förtroliga materialet har kommit i en utomstående besittning, är fortfarande ouppklarat, men det har skett utan det nuvarande rådets vetande eller samtycke.

Det har uttryckts uppfattningen att det är nödvändigt att så snabbt som möjligt offentliggöra allt material som är relaterat till Martinus sak, oavsett om man har de inblandades samtycke och utan hänsyn till eventuella personliga skadeverkningar, då man uppenbarligen ser det som viktigare än någonting annat att ”allt kommer upp till dagens ljus”, här och nu.

Det är rådets bestämda uppfattning att det är både oetiskt och olagligt att offentliggöra förtroligt material som innehåller personuppgifter, utan att de inblandade har gett sitt samtycke. Dessutom kan vi upplysa om att Martinus var mycket noga med att skydda enskilda personer mot att bli ”uthängda”. Det finns således en del material i Martinus Instituts ägo, gamla brev och dylikt, som Martinus inte önskade skulle offentliggöras. Förutom att strida mot den danska lagen om behandling av personuppgifter (”Lov om behandling af personoplysninger”) strider särskilt offentliggörandet av transkriberingarna av bandinspelningar från rådsmöten mot den danska upphovsrättslagen och innebär en kränkning av institutets upphovsrätt, då Martinus uttalanden är en del av hans verk. (Jämför domen i Københavns Byret.)

Ett offentliggörande av de delar av transkriberingarna av bandinspelningarna från rådsmötena, som kan vara av intresse för allmänheten, har diskuterats i rådet, men det är naturligtvis en mycket omfattande och tidskrävande uppgift att gå igenom det stora materialet. Det är rådets nuvarande uppfattning att allt material, som är ”en del av verket”, på sikt ska offentliggöras, men det ska ske i en form som har hög kvalitet och utan uppgifter om namngivna personer, däribland uppgifter om deras privatekonomi och dylikt.

Rådet har dessutom konstaterat att brottstycken av styrelseprotokollen från rådsmötena som innehåller oavslutade behandlingar av rättelsepolicyn, har använts offentligt av de lagsökta för att anklaga Martinus Institut för citatfusk. Det rör sig om ett citat från den 16 mars 1976 från styrelseprotokoll 706, som också används i institutets utgåva av *Samarbejdsstrukturen*. Martinus Institut har kritiserats för att i *Samarbejdsstrukturen* ha utelämnat citatets sista del av meningen: ”och i den mån den nämnda listan inte hinner behandlas, ska det inte i framtiden företas rättelser i Martinus verk.”

Det föreligger inte några som helst dolda motiv bakom utelämnandet av denna del av meningen, utan som tidigare nämnts, handlade det här om en beslutsprocess som varade över flera rådsmöten under år 1976, där rådet behandlade rättningspolicyn tillsammans med Martinus, och där det samlade resultatet av denna process var beslutet i styrelseprotokoll 708 med orden: ”Originalmanuskripten är de autentiska texterna. Eventuella fel i förhållande till dessa original ska rättas.” Den utelämnade delen av meningen ovan var därför inte tillfyllest sett i ljuset av det slutgiltiga beslutet om att det vid fel gärna skulle rättas tillbaka till manuskriptet – i

detta sammanhang framstår denna del av meningen snarare som ologisk eller missvisande. Dessutom hade det redan tidigare i citatet specificerats, vilka begränsningar Martinus ålade eftervärlden med avseende på rättelser: ”bortsett från uppenbara tryckfel (t.ex. invidid – individ) får det inte ändras i verken”, varmed den utelämnade delen av meningen blev överflödig.

Martinus Institut har aldrig haft intentionen att få fram annat än Martinus slutgiltiga beslut om hanteringen av hans verk, varken i boken *Samarbetsstrukturen* eller på andra ställen. Av styrelseprotokollen och av bandinspelningarna från rådsmöten framgår det att Martinus inställning inte alltid är exakt densamma från möte till möte – i synnerhet när det gällde de mer praktiska och tekniska angelägenheterna. Tingen utvecklade sig och tog form vartefter under åren.

Martinus Instituts arbete med att bearbeta efterlämnat material före offentliggörande har också kritiserats, då man menar att Martinus önskade att ingen skulle färdigställa eller redigera hans ännu inte färdigställda arbeten. I gåvobrevet, som uttrycker Martinus slutgiltiga överlåtande av upphovsrätten till Martinus Institut, står det emellertid att överlåtelsen omfattar ”rätten att färdigställa icke avslutade arbeten”. Det är alltså en av Martinus Instituts uppgifter att bearbeta efterlämnat material, så att det kan utges ”i en betryggande form”.

19. Varför kan Martinus Institut inte bara förlåta de lagsökta och avstå från sina krav?

Martinus Institut och rådet har beskyllts för att vara arga på de lagsökta och önska straffa dem. Efter Københavns Byrets erkännande av Martinus Instituts upphovsrätt, hävdar man i samband med institutets ersättningskrav att målet om upphovsrätten nu har blivit en kamp om pengar. Det har sagts att det är synd om de lagsökta, eftersom de ska betala ersättning till institutet, trots att de själva inte har tjänat några pengar på de piratkopierade utgåvorna. ”Är detta kärlek till nästan?” har man frågat. Varför kan Martinus Institut inte bara förlåta dem och avstå från sina krav?

Några gånger medför hänsyn till det gemensammas bästa att tillfälliga obehärliga personliga förhållanden är oundvikliga. Varken rådet eller Martinus Institut är glada över denna situation och ingen tycker att det är behagligt att driva ett mål mot andra.

Martinus Institut och rådet är inte arga på de lagsökta, och, som tidigare meddelats, har intentionen med målet aldrig varit att få dessa personer straffade, utan endast att få stopp på de skadeverkningar som deras kränkningar har vållat, samt att förebygga nya liknande kränkningar. De lagsökta har inte vid någon tidpunkt visat någon vilja att stoppa sina ak-

tiviteter. Ingen åtgärd från institutets sida har haft någon effekt, och de lagsökta har med sina handlingar själva provocerat fram en situation där ett mål i domstol var den enda möjliga utvägen.

Det finns tydliga åsiktsskillnader mellan Martinus Institut och de lagsökta i relation till vad som gagnar respektive skadar, och vad som är rätt och fel i denna sak, men Martinus uppmanar oss att förstå att olika perspektiv och de handlingar som de åstadkommer, är både naturliga och oundvikliga och därför ska förlåtas. Detta innebär dock inte att man inte ska hävda sin upphovsrätt, och det innebär inte heller att man ska avstå från ett rimligt krav på ersättning för en förlust. Om man till exempel har blivit bestulen, kan man ju gott kräva att tjuven ger tillbaka det stulna, och samtidigt förlåta dennas handlingar och bristande anpassning till reglerna i ett modernt kultursamhälle.

20. Skapar Martinus Institut en splittring inom saken?

Martinus Institut har tagit emot en rad brev som uttrycker oro för en splittring inom saken. Det har framhållits att många intresserade människor har vänt institutet ryggen och inte längre önskar delta i institutets kurser, prenumerera på tidskriften *Kosmos*, köpa institutets böcker, bidra med gåvor och arv, och så vidare. Det anförs att det är institutet som har förorsakat denna situation på grund av sin nuvarande färdriktning.

Martinus Institut och rådet har varit återhållsamma med uttalanden om situationen och har inte önskat delta i den tidvis fientliga, offentliga debatten, som måste sägas bära prägelse av många odokumenterade och tvivelaktiga påståenden. Vi har försökt undvika en konfliktskapande kurs som skulle kunna bidra till splittring och ofred bland intresserade människor. De lagsökta och de som stöder dem har däremot inte varit så återhållsamma – de har konsekvent uttalat sig komprometterande i det offentliga rummet och har försökt teckna en fiendebild av sin ”motpart”. De har vitt och brett uppmanat till att man ska ta deras parti mot Martinus Institut och rådet.

Som redan nämnts, kan meningsskiljaktigheter inte alltid undvikas, men de behöver inte skapa splittring och fiendskap. Detta är uteslutande en fråga om tolerans, och i vilken grad man är i stånd att tillåta andra uppfattningar än sina egna och att acceptera andras suveränitet inom deras ansvarsområden.

Martinus Institut och rådet har löpande lyssnat till den kritik och den oro som har uttryckts, men upplever det inte desto mindre som sitt ansvar att handla i överensstämmelse med sin egen ståndpunkt, oavsett andras negativa inställning. Om några väljer att vända Martinus Institut ryggen på grund av dess beslut, kan institutet inte göra så mycket åt detta – förutom att vara tillmötesgående om dessa personer en dag skulle ändra sin

inställning. Hur det än förhåller sig med det, har vi inte något intresse av att splittra intresserade människor eller av att någon ska ta parti för något. Vi är endast intresserade av att var och en väljer den väg som ger störst glädje och inspiration.

Det ska sägas att det finns ett stort antal intresserade människor som har uttryckt sin uppbackning och sitt stöd för Martinus Instituts nuvarande färdriktning, och de flesta intresserade har lyckligtvis helt avstått från att delta i aggressiva offentliga debatter, som utöver att kunna skada enskilda individer och skapa splittring inom saken, samtidigt ställer saken i dålig dager.

21. Kan Martinus Institut samarbeta med de lagsökta?

Det har ställts frågor om varför Martinus Institut inte bara kan samarbeta med de lagsökta om utgivningarna.

Det är enligt Martinus testamente och gåvobrev, samt den danska upphovsrättslagen, uteslutande Martinus Institut som har ansvar för utgivandet av Martinus verk – en omständighet som även Martinus har bekräftat i åtskilliga sammanhang. Institutet har många samarbetspartner, och det är helt oumbärligt att dessa partner respekterar såväl samhällets lagar som institutets riktlinjer, samt institutets befogenheter och suveränitet med avseende på utgivningar. Däribland ingår det som en självklarhet att de rådgör med Martinus Institut och frågar om tillstånd, innan de eventuellt använder sig av material från Martinus verk. Därutöver är det av hög prioritet för institutet att samarbetet sker i en god och vänskaplig atmosfär i överensstämmelse med Martinus önskningar vad gäller samarbetsandan inom hans sak.

I stället för att välja samarbetsvägen med respekt för dessa förhållanden, har de lagsökta dessvärre valt att kränka Martinus Instituts upphovsrätt, genom att, utan någon föregående diskussion, verkställa sina utgivningsaktiviteter. De har därutöver konsekvent valt att uttala sig negativt och fördömande i det offentliga rummet om institutet, rådet och de människor som samarbetar med och stöder institutet. De lagsöktas aktiviteter måste allt som allt sägas vara saboterande för Martinus sak. Det är således de lagsökta själva, som med sina handlingar i verkligheten har omöjliggjort ett samarbete. Att de samtidigt med sina kränkningar bjuder in till ”dialogmöten”, ”förhandlingsmöten”, och dylikt, kan vi därför inte se som uttryck för en verklig samarbetsvilja eller samarbetsförmåga.

22. Avslutande anmärkningar

Martinus Institut och rådet har, i likhet med många andra, den stora önskan att det snart uppstår fredliga tillstånd bland de som intresserar sig för Martinus andliga vetenskap, och vi hoppas att avslutningen av målet

om upphovsrätten kommer att innebära början på en ny och ljusare period i sakens historia.

Vi vill gärna ta tillfället i akt och tacka för de många brev som har kommit till oss, som uttrycker ett intresse och ett engagemang för att spridningen av Martinus verk sker på ett ansvarsfullt och betryggande sätt, i lojalitet gentemot Martinus önskningar. Vi vill också gärna ta tillfället i akt att framföra ett tack till de många människor som stöder Martinus Instituts arbete.

Rådet

Januari 2016

